FRANCKESCHE STIFTUNGEN

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauin[a]e Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De aduocatis diuersorum iudiciorum. Rubrica.

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Visual Library

LEX. VI.

Qviſquis vult. Lex iſta primò prohibet aduocatis quatuor. vſque ibi [apud.] Secundò permittit vſq; ibi.[quiſquis.] Tertiò præcipit.& eſt l. moralis.& pulchrè dictata. Et dicit Bald. quòd qui eã ſeruaret, reputaretur & eſſet optimus aduocatus.† Not. in prima parte poſt princi. ibi.[aduocatus & iudex.] hoc poteſt intelligi tribus modis. primo quod ille qui fuit aduocatus in vna cauſa, non poſſit poſtea in eadem eſſe iudex. quod intellige: ſcilicet delegatus: ſed ordinarius ſic.& no. in Spe. de iudi. dele.§. ſupereſt. verſi. Item ſi fuit aduocatus. vt probatur in l. prætor. ff. de iur. om. iud. debet tamen cauſam delegare ordinarius, ſi ab eo petatur: cum ſit ſuſpectus propter officium aduocationis: quia videtur habere affectum ad cauſam in qua fuit aduocatus.& iſta eſt iuſta cauſa recuſandi.& ſic habet iuriſditionẽ mero iure: ſed delegatus videtur quod ipſo iure non habeat: vt ſit aliqua differentia inter delegatum & ordinarium. Secundò poteſt intelligi econuerſo ꝙ ille qui fuit iudex in cauſa, non poſſit finito officio eſſe aduocatus in eadem. Cy. non tenet hoc: quia non eſt eadem cauſa ſuſpitionis. Iudex enim non præſumit habere affectionem plus ad vnam dartem quàm ad alteram. Mihi videtur, & ita vidi fieri: & eſt honeſtum quod ſi dedit ſententiã in vna cauſa pro vna parte, non poſsit finito officio ſuo in cauſa appellationis ſumere officium aduocationis pro illa parte: vel ſaltem non debeat: quia tunc reſultat ſuſpitio ꝙ faueret illi parti: vel quòd intellexerit ſe cum illa: ſed ſi non oderat ſententiam, ſecurè poteſt acceptare officium. Tertio modo poteſt intelligi ꝙ eodem tempore quo quis eſt iudex non debeat tanquam aduocatus vnius ex partibus, allegare pro ipſa. Et ita faciunt cauti iudices quando vna pars ducit aduocatum, & altera non. nam dicunt illi. ducas aduocatum tuum, vt reſpondeat aduocato alterius partis: quia non intẽdo eſſe iudex & aduocatus pro te. Sed præſentibus aduocatis vtriuſq; partis, ſi alter ipſorum deficeret in reſpondendo, poteſt ſupplere de iure: allegando meliorem legem, vel rationem. vt infrà vt quæ deſunt aduoc. l. vnica. Et iſtã
1 credo fuiſſe mentem huius literæ.† In tex. ibi.[prorũpant.] Not. argumentum cum quis excipit de criminibus contra perſonas teſtium, non debet prorumpere ad verba iniurioſa. vltra quam ſua vtilitas expoſcat aliàs tenetur ac. iniuriarum.& ita fieri vidi facit l. ſi verò pro condemnato.§.j.ff. qui ſatiſda. cog.& quando videatur vtilitas litis expoſcere. dic vt in l. quæ oĩa. ff. de procu.

2 *Vna pars aſſumpſit omnes aduocatos meliores pro ſe: & iudex compellit aliquos ex illis dimittere illam partem, & aſſumere aduocatos pro altera, & ſi hoc recuſant ſine iuſta cauſa, poſſunt perpetuò priuari officio aduocationis.*

3 *Statutum poſſe diſponere quòd nullus ex litigatoribus debeat in cauſa ſumere conſiliũ in ſcriptis, & cum ſigillo, niſi ab uno doctore huius ciuitatis: ſeu ex his hic manentibus, alias perdat cauſam.*

4 *Qui ſubtrahit alteri parti ſuas probationes uel defenſiones, ſubtrahendo inſtrumentum, uel corrumpendo teſtes, uel eis minãdo quòd nõ debeãt teſtificari pro altera parte ſi conuincatur de hoc, debet cauſam perdere.*

LEX. VII.

Prouidendum. Tria ſunt dicta huius l. ſecundùm ibi.[ſi quis verò]
1 tertium ibi [ſi quis autem.]† No. ex prima parte ꝙ ſi vna pars aſſumpſit pro ſe omnes meliores aduocatos poteſt iudex ad inſtantiam alterius compellere aliquos ex illis dimittere illam partem, & aſſumere aduocatos pre altera. Et ita pluries vidi fieri. licet gl. dicat ꝙ iſtud fiebat olim qñ ſalariũ dabatur de publico: hodie nõ: cũ detur a clientulis: vnde licet vnicuique facere facta ſua prout melius poteſt. Sed contrarium paret ex fi. huius l. quia videtur facere malitioſè, vt ſubtrahat alteri parti defenſionis copiam: ideò debet puniri. vt ibi.& fa-
2 cit. ff. de offi. procō. l. nec quicquam.§. obſeruare.& §. fi. Itẽ not. ex ſecũdo dicto ꝙ ſi tales aduocati quibus iudex præcipit. vt ſ. dixit recuſant hoc facere ſine iuſta cauſa, poſſunt perpetuò priuari officio aduocationis. iſtud nunquam vidi obſeruari: eſſet autem iuſta cauſa recuſandi, quando ſciret partem illam non fouere iuſtam cauſam ſecundùm Guid. de ſuza. per l. rem non nouam.§. patroni. j. de iudi.† Ex tertio dicto no. pro ſtatuto huius ciuitatis. quo cauetur ꝙ nullus ex litigantibus debeat in cauſa ſumere conſilium in ſcriptis.& cum ſigillo, niſi ab vno doctore huius ciuitatis, ſeu ex his hic manentibus, aliàs perdat cauſam: & hoc fuit ſtatutum: quia ſemel fecit quidam conſuli pro ſe ab vno doctore: & poſtea ſubſcribi ab omnibus aliꝭs vnde nõ reperiebatur qui vellet alteram partem iuuare. Et ex hoc reſultat præſumptio contra taliter facientem quod foueat iniuſtam cauſam. Gl. tñ hic dicit ꝙ non ꝓpterea debet cauſam perdere.† ſed Cyn. dicit contrariũ in additiõibus. ꝙ ille q ſubtrahit alteri parti ſuas probationes vel defenſiones: puta ſubtrahendo inſtrumentũ, vel corrumpẽdo teſtes, vel eis minãdo ꝙ non debeãt teſtificari pro altera parte, ſi conuincatur de hoc: debet cauſam perdere per l. ſi de poſſeſſione. j. de proba.& per l. ij.§. j. ff. de iure fiſc. vbi eſt text. notabilis de hoc.& ibi per Bar in d. l. ſi de poſſeſſione. Ad ꝙ facit. c. peruenit. extrà de reſt. cog.& c. conſtitutus. in fi.& ꝙ no. Inn. in c. intimauit. de teſti.& hoc fortè voluit dicere iſte tex. in fi. ꝙ experiretur authoritatem iudiciariam à ſe leſam. Tene menti: quia ſingulare eſt: licet rarò practicetur: ſed vnus bonus aduocatus qui recordet de his, multùm poteſt prodeſſe ſuo clientulo.& iterum tene menti.

a Ille q fuit aduocatus. Add Inn. Ant. de but.& Doc. in c. irrefragabili. de offi. or. Ant. de bu. in c. dilecto. de teſti. Phili. in c. poſtremò. de app.

b De hoc nomine præuaricator, qualiter ex ſentẽtia Labeõis à varia certatiõe tractũ ſit, & qs ꝓpriè præuaricator dicatur. aduocatus aũt nõ niſi impropriè. vide l. j. ff. eo. titu.

De aduocatis diuerſorum iudiciorum. *Rubrica.*

2 *Aduocatus qui colludit cum aduerſario, uel patitur ipſum uincere, dicitur præuaricator impropriè, & quis dicatur præuaricator? & quod ſit crimen publicum.*

3 *Quid in procuratore?*

4 *Detecto crimine procuratoris uel aduocati, & ipſe condemnatur criminaliter, ſententia retractatur: & cauſa de nouo agitatur: & ſi lata eſt ſententia, an ſit nulla ipſo iure? & nume. 5.*

5 *Sententia lata contra abſentem, interueniente dolo partis, & falſis allegationibus, eſt nulla.*

6 *Sententia contra aduocatum qui præuaricatus eſt, an faciat fidem in cauſa ciuili contra alteram partem, ut per hoc reſcindatur ſententia, abſque eo quòd probetur iterum præuaricatio?*

LEX. I.

1 Si patronum. † Ex præuaricatione aduocati puniſ aduocatus: ſentẽtia reſcinditur, & cauſa reſtauratur. h. d. ſecundũ Iac. bu.& eſt difficilis iſta. l. in ſui materia.& quotidiana.& Cy. hic multa dicit: vel ſic ſecundùm Barto. præuaricatio aduocati probata facit eum puniri, & ſententiam reſcindi: ſed non probata facit vt puniatur accuſator, & ſententia firma permaneat. hoc dicit.† Not. qd aduocatus qui colludit cum aduerſario, vel patitur ipſum vin-
b cere, dicitur præuaricator. b quod eſt verum impropriè. nam propriè loquendo non dicitur præuaricator niſi ille qui accuſat aliquem de publico crimine.& poſtea patitur ipſum abſolui, fortè corruptus ab eo.& ſic prodit rempublicam: cuius intereſt delicta puniri: & tunc tale crimem eſt publicum: ſed hic prodit perſonam priuatam. ideò impropriè dicitur.& crimen eſt priuatũ.
3 & hæc habentur in l. j. ff. de priua. deli.† Sed quid in procuratore glo. j. de procu. ſuper rubrica. videtur ſentire quod non committat crimen præuaricationis. cum dicit quod aduocatus accuſatur de dicto crimine: ſed contra procuratorem agitur de dolo, ſi colluſit cum aduerſario. Certè non video differentiam: vnde puto quod ita impropriè dicatur præuaricari procurator, ſicut aduocatus: & poſsit de hoc crimine puniri, & pœna eſt extraor. vt in l. j. ff. de præua. Quinimò maius eſt periculum in procuratore. in cuius perſona ſubſtantiatur iudicium.& maius damnum facere poteſt: cum teneat omnes terminos litis. non ſicut aduo-
4 catus.† Item not. quod detecto crimine procuratoris vel aduocati: & ipſe condemnatur criminaliter, ſententia retractatur.& cauſa de nouo agitatur. Sed eſt dubium an ipſo iure ſit nulla. qd innuit iſte tex. prima facie. an ſit reſcindenda per reſti. in integ. quod videtur per l. minor autem magiſtratus.§. j. ff. de mino, de qua glo. oppo. Fuerunt diuerſæ opi. quas glo. recitat & finaliter diſtinguit: an interuenerit corruptio per pecuniam: & eſt ipſo iure nulla. vt l. venales. j. quando prouo. non eſt ne. An per gratiã: & tunc non eſt neceſſaria reſtitutio. vt l. ſeruo inuito.§. cum prætor. ff. ad trebel. Petr. dicit quod iſta diſtinctio bene reperitur in iudice corrupto: in quo ſubſtãtiatur iudicium. cum tres perſonæ

a ¶Præſentia. In teſte
q̃ñ pñtia includat in
telligẽtiam. vide per
Abb. in c. puenit. de
teſti.cogẽ. per Alex.
de Imol. in conſil. v.
col.iiij.ver. vẽ igitur
in conſil.lxxiij. col.j.
& cõſi.lxxiiij.col.ij.
circa med.in j. volu.
& in conſil. cxxxiij.
col.ij.ver. ſimõ quæ
tus.in ij.volu. Et ad-
de ꝙ pro eo quod di
cit hic Pau. de Caſt.
ad excuſandũ nota-
rium de falſo. facit
quod dicit Card. in
ſuo cõſi.ccxxxij.col.
ij.in prin.vbi exiſtẽs
in loco præſumitur
ſcire,et intelligere ea
quæ gerũtur in loco.
facit etiam id qđ di-
citur.quod quælibet
cauſa etiam beſtia-
lis, excuſat à dolo.l.
igitur.§. pe.ff. de lib.
cau.no.gl.in l.j. in fi.
ff.de abige.et in l.pla
gij. la.ij.C. ad l.faui.
de plagij.Cur.

ſint neceſſariæ ad ſubſtantiam iudicij:ſcili-
cet iudicis,actoris, & rei. vt in c. forus. de
verbo.ſig.Sed in perſona aduocati nõ ſub-
ſtantiatur iudiciũ. cũ poſsit eſſe ſine aduo.
vt s.ti.j.l.velamento.& ideo tenet indiſtin-
ctè neceſſariã fore reſtitutionẽ: etiã ſi inter-
uenerit corruptio per pecuniã: quod etiam
tenet hic Bar.& Iac.de are.dicit quod ſi in-
teruenit pecunia : tunc pars aduerſa perdit
cauſam.vt j.de pœ.iu.q ma.indi.p totũ & l.
ij.de cõdi.ob tur.cau. & ſic ſententia pro ſe
lata erit nulla.prout dicit gl.tamẽ tunc non
habet locũ iſte tex.dũ dicit ꝙ de principali
cauſa denuò quæretur. & ſic innuit ꝙ de-
beat videri quis fouet iuſtã cauſam. Et pro
iſto debeat alia ſentẽtia ferri,ſed in caſu p̃di
cto hoc non fiet.imò ſi altera pars erat rea.
habebitur pro conuicta : etiã ſi fouebit iu-
ſtam cauſam & condẽnabitur ſi erat actrix
reus abſoluetur.ſi verò nõ interuenit pecu
nia:tunc eſt neceſſaria reſtitutio.ſed Cy. di
cit quod ſi interuenit dolus alterius partis:
licet ſine pecunia,& colluſio cum aduoca-
to, non eſt neceſſaria reſtitutio imò eſt ip-
ſo iure nulla.& ita intelligit : hanc l. ſi verò
non interuenit dolus , vel colluſio alterius
partis.ſed duntaxat malitia aduocati:tunc erit neceſſaria reſtitu-
tio.& ita intelligit leges in contrarium allegatas.Sed certè quan
do non interuenit dolus , vel colluſio aduerſarij,videtur quòd
reſtitutio non ſit concedenda: quia non debet ſibi nocere mali-
tia aduocati alterius partis . Sed imputet ſibi qui talem aduoca-
tum pro ſe habuit. vnde debeat agere contra ipſum de dolo ad
intereſſe.vt in l.ſi dolo.ff.de dolo.& ſi non eſt ſoluendo:tunc po
terit agere de dolo contra partem aduerſam , vel in factum : ne
ex dolo aduocati mei lucretur cum dãno meo.vt in l. & elegan-
ter.§.pe.eo.ti.iuncta l.fi.in prin.ff.de eo per quẽ fac. erit. niſi ad-
uerſarius meus ſit paratus ſubire iudiciũ de nouo.non obſt.ſnĩa
pro ſe lata,ac ſi lata non eſſet.vt d.§.pe.dũtamen notaſ de mali-
tia aduocati per prius:ſi tñ aduocatus fuiſſet vſus aliqua falſita-
te,propter quam eſſet lata ſnĩa:tũc eſſet danda reſtitutio. & hoc
caſu intelliguſ.ll.cõtrariæ.Ex quibus potes diſtinguere per te-
ipſum.Dicit etiã Cy.hic qđ ita demũ ſententia reſcindiſ,ſi inter
uenit præuaricatio aduocati:ſi probatur qđ propter illã lata fuit
aliàs quia fieri potuit,etiã ſi præuaricatio non interueniſſet,non
ſufficeret parti allegare & ꝓbare præuaricationẽ , ſicut in ſimili
q̃ñ in cauſa fuerunt ꝓducti falſi teſtes,vel inſtrã:quia niſi probe
tur ꝙ iudex fuerit motus ex illis,non propterea ſententia reſcin-
5 diſ.vt l.iij.j.ſi ex fal.inſtru.†Itẽ dicit Bart.qđ ſi lata eſt ſnĩa con-
tra abſentẽ interueniente dolo partis,& falſis allegationibus,ſi-
ne dubio eſſet nulla.vt in l.ſi prætor.§.Marcellus.ff. de iudi.aut
igitur interuenit dolus partis,& corruptio per pecuniam,& tũc
ſentẽtia eſt nulla:& cauſa de nouo agitaſ: & feriſ alia ſnĩa cõtra
aduerſariũ ſecundũ Iac.de are.Aut interuenit dolus partis , non
corruptio per pecuniã:& tunc aut eſt lata cõtra abſentẽ , & ſnĩa
eſt nulla : & cã de nouo agitatur & fertur pro illo qui reperitur
fouere iuſtitiã,& ita poteſt procedere iſte tex.Aut fuit lata con-
tra preſentem.& tunc adhuc Cy.tenet eam non valere ipſo iure
ſed Pet.& Bar.contradicentes dicunt ꝙ eſt neceſſaria reſtitutio.
Aut non interuenit dolus alterius partis:ſed aduocati duntaxat
& tunc nec eſt nulla ſnĩa , nec reſcindiſ per reſtitutionẽ in inte-
grum,niſi aliqua falſitas fuerit admiſſa:ſed agitur contra aduo-
catũ de dolo ad intereſſe:ſi tñ nõ eſt ſoluẽdo,in ſubſidium recur
ritur contra partẽ quæ obtinuit : ne lucretur in dãnum alterius
ex dolo aduocati:& tũc ſerua qđ s.dixi. Et poſſet etiã reſtitutio
pœnę peti.Ex iſtis apparet quod in caſu huius l.ſi interueniſſet
dolus aduerſarij,iſte ordo de quo hic,vt primò accuſeſ aduoca-
tus.non eſt neceſſarius ſecundũ Bal. ſed poteſt incipere à cauſa
ciuili,& petendo iterum pronuntiari,& deducere præuaricatio
nẽ aduocati per modum incidentis.facit qđ no.glo.in l.ſi.j.de fi.
inſtru.q̃ vult ꝙ nõ ſit neceſſe per prius accuſare de crimine falſi
criminaliter.vt in l. damus.j.de fal. ſed põt incipere à ciuili.nec
6 dolus habet beneficium ordinis ſecundũ Bal.†Sed an ſententia
contra aduocatũ qui præuaricatus eſt,facit fidem in cauſa ciuili
contra alteram partem:vt per hoc reſcindatur ſententia,abſq; eo
ꝙ probetur iterum priuatio dic quòd ſic.ſi in illo iudicio crimi-
nali præuarica. pars ꝓ qua fuit lata ſnĩa fuit citata pro ſuo inter-
eſſe.& hoc tenuit Cyn. hic facit qđ no.in l.in cauſæ.la.j.§. inter-
dum.ff.de minori.& j.ſi propter pub.pen.l.ſi deſerta.vel ſciuerit
cauſam illam agitari,& non cõparuerit pro ſuo intereſſe.vt l.pe.
§.ſed ſcientibus.ff.de re iudi.aliàs ſecus.vt in c.inter quatuor.de
maio.& obe.& ff.de adult.l.denuntiaſſe.§.fin. vbi ſententia lata
contra vnum ex delinquentibus,nõ nocet alteri. quod intellige
vt s.dixi.aliquando tñ ſecus.q̃ñ ex tali ſententia quæ facit ius.vt
ſuprà ſtatu.vt l.ingenuũ.de ſta.ho.vel ſuper quereia inoffi.l. Pa
pi.§.fi.ff.de inoffi.teſt. tunc enim ſententia lata contra illum ad
quem cauſa pertinet,nocet alijs etiam ignorantibus, & non cita
tis.Et circa hoc vide quod no.poſt Dy.Barto.in l. cum filius.de
verb.ob.Rogo vos caueatis ab iſtis præuaricationibus, ne eue-
niat vobis quod euenit in perſona Oldradi. q poſtea dolore tri-
ſtitiaq; mortem obijt.

De errore aduocatorum. *Rubrica.*

1 ☞Si aduocatus facit unam interrogationem aduerſario : & ille reſpondeat pro ſuo clientulo præſente, proderit illi.

3 Si aduocatus parte ſua præſente, reſpondet libello, confitendo uel negando, fit litis conteſtatio: nec ipſe aduocatus efficitur dominus litis, & quid in procuratore?

4 An poſsit dici præſentia ſine intelligẽtia: & an notarius cauſæ antequam ſcribat debeat interrogare partem: an intellexerit dicta per aduocatum ſuum?

LEX I.

1 EA quę.†Dicta per aduocatũ præſente ſuo
clientulo & tacẽte cẽſetur dicta per
clientulũ.h.d.ſ. quantũ ad duos effectus.ſ. vt illi
noceãt ſi ſunt nociua.vt in gl. niſi fuerint infra tri
duum per clientulum reuocata.vt j.eo.l.fi.quæ li-
2 mitat iſtã:qđ qualiter intelligaſ dicã tibi. † Itẽ quantũ ad hoc vt
illi proficiãt ſi ſunt ꝓficua. Vñ ſi aduocatus facit vnã interroga-
tionẽ aduerſario , & ille rñdeat ꝓ ſuo cliẽtulo,ꝓderit illi ſecundũ
Doc.nõ ſic ſi fuiſſet facta à quodã extraneo.& hoc not.quia fa-
ctum aduocati:licet in eo nõ ſubſtantietur lis,prodeſt cliẽtulo:ſi
3 cut factũ procuratoris,quod non eſt penitus extraneo. †In tex.
ibi.[ab ipſis dominis litium &c.] no. ꝙ p iſtũ tex.dicit Bal.qđ ſi
aduocatus parte ſua preſente rñdet libello, cõfitendo vel negan
do,fit lit.conte.ſicut ſi ipſa pars reſpõderet : vel eius procurator.
nec efficitur ipſe aduocatus dñs litis:ſed ipſe principalis , acſi ab
ipſo fuiſſet facta rñſio.vt hic colligiſ. quoniã appellat iſtũ prin-
cipalẽ dñm litis.nõ ſic in procuratore reſpondente libello parte
ſua preſente.q̃m ipſe efficeretur dñs litis, vel inſtantiæ : cum in
ipſo ſubſtantietur iudicium.poſito etiam ꝙ pars fuerit præſens:
nã non cenſeſ reſponſio partis:ſed ſua.ar.ff. de verb.ob.l. ſi pro-
curatori præſentis.vbi ſi ꝓcurator ſtipulatur præſente parte ſua
procuratorio noĩe illius,acquiriſ ſibi directa,& dño vtilis. & ſic
non poterit reuocari ipſo inuito vel aduerſario:niſi ex iuſta cau
ſa.vt l.poſt litem.de procu. Tene menti quia multũ aperit intel-
4 lectum huius l.† In gl.j.ibi.[& intelligentibus.] dic hoc non ex-
pediebat dicere ſecũdũ Bar.poſtquã text.dicit [p̃ſentibus &c.]
quia nõ diciſ præſens qui nõ intelligit l.ſi quis litigatorum.§.co
ram.ff.de arbi.dicit Bal.per hoc ꝙ notarius cauſę q̃ñ aduocatus
loquiſ literaliter parte ſua præſente debet eſſe cautus ꝙ nõ ſcri-
bat parte præſente : niſi prius interroget partem : an intellexerit
aduocatũ ſuũ.& ſi dicat ꝙ nõ.vulgarizet ſibi dicta per aduoca-
tum:aliàs poſſet accuſari de falſo,dicẽdo parte præſente,vt non
intellexit:ſed certè puto ipſum excuſandũ per l.ſi dictũ.§.ſi præ
ſente.ff.de euic.qui tex.vtitur verbis quibus gl.hic.Et ſic innuit
a ꝙ poſsit dici præſentia ' ſine intelligẽtia.nõ tñ eſt perfecta: quia
corporalis,nõ mẽtalis:& ſic non ex toto dixit notarius falſum,
cenſeſ potius dixiſſe per errorẽ quàm ex malitia.vt j. de his qui
ſibi aſcri.in te.l.fi.nec ex toto eſt falſum quod primordio verita-
te iuuatur.vt in l.cũ filius.§.hęres meus.ff.de leg.ij.& vide ſuper
iſta gl.quod no.Bar.in l.j.in fi.ff.de autho.tuto.& aliam gl. quæ
eſt j.ſi maior factus alie.fac.l.fi.in gl.mag. poſt prin. ibi cũ dicit:
aliã • perinde habetur ac ſi non eſſet præſens . Eſt ergo præſens
re vera:licet fingatur non eſſe per illam glo.ergo notarius excu-
ſatur.quia habuit reſpectum ad veritatem:quod nota perpetuò.

Syndici comitatus qui tenentur denuntiare maleficia infra tantum tempus, ſi faciunt ſibi ſcribi denũtiationem, quam poſtea portant ad iudicem, & in ea continetur error in nomine malefactoris, qualiter excuſentur, niſi potuerint legere & intelligere, & aſcribatur error ſcribenti.

Qui porrigit aliquam ſcripturam in iudicio, in qua continetur aliquid contra ſe, illud ſibi nocet, niſi probet illud per errorem fuiſſe factũ. & qualiter probetur error?

Si in libello ſupplicatorio narrem principi me fuiſſe tibi condemnatum in centum, tamen hoc non eſſet uerum: & petij mihi iudicem concedi, qui me reſtituat in integrũ an hoc mihi præiudicet?

Quid ſi dixi me condemnatum pro maleficio, & petij mihi remitti partem pœnæ: cũm nunquam fui condemnatus, uel ſi fui, non in tanta quantitate?

Si aliquis reſpondendo poſitioni dicat quod credit: prout continetur in tali inſtrumento, & in illo inſtrumento eo inſpecto, non continetur illud quod continet poſitio. ſed alio modo, talis poſitio non dicitur confeſſata.

Pluralitas non præſumitur.

LEX. II.

Errores. †Error ſcribentis libellum ſupplicatorium vel conuentionale nõ nocet parti eo probato. h. d. †No. primò ſecundùm Iaco. but. ad excuſationem ſyndicorum comitatus, qui tenẽtur denuntiare maleficia infra tantum tempus, aliàs puniuntur, & debent denuntiari ſecundum veritatem, & cum plurimũ ſint ruſtici & illiterati vadunt ad notarium, & faciunt ſibi ſcribi denũtiationem, quam poſtea portãt ad iudicem: nã ſi in ea cõtinetur error puta in nomine malefactoris, hoc non debet nocere ſyndico quia hoc factum fuerit errore ſcribentis: non ex malitia ipſius ſyndici & tene menti: quia poſtquam ſcriptura eſt aliena. non ſtatim licet per ipſum porrigatur: potius præſumitur error ſcribentis, quam ipſius porrigentis. quod perpetuò tene menti. Quod puto verum, niſi talis ſit qui potuit libellum legere, & intelligere, nam tunc præſumitur quod viderit & legerit. arg. in l. nõ eſt ſecundus. ff. de tranſ. & ſic error aſcribitur ſibi: nõ aũt ſcribẽti. † Itẽ no. hic limitationem ad id ꝙ habet in l. cum præcũ. j. de lib. cau. per gl. ꝙ ſi quis porrigit aliquam ſcripturã in iudicio, in qua cõtinetur aliquid contra ſe, quod illud ſibi nocet: ſiue ſit actor ſiue reus. nam hoc eſt verum. niſi probet illud per errorem fuiſſe factum vt in hac l. In dubio autem non intelligitur factum per errorem, vt ibi. & ita intelligit gl. quę eſt in l. rura. de oĩ agro de ſer. ſed probatur aũt error probando rẽ aliter ſe habere. ꝙ dic. vt in l. ſi poſt diuiſionem. ſ. de iur. & fac. igno. per. Bar. & plenius per eundem in l. nõ fatetur. ff. de confeſ. † Itẽ not. ſecũdũ Bal. ꝙ ſi in libello ſupplicatorio narrem principi me fuiſſe tibi condẽnatũ in centũ cũ tñ hoc non eſſet verũ: & petij mihi iudicẽ concedi, qui me reſtituat in iure. vel dixi me condẽnatũ pro maleficio: et petij mihi remitti partẽ pœnæ: cũ tñ nũquã fuerim cõdẽnatus, vel ſi fui, nõ in tãta quantitate: ꝙ hoc mihi non nocet: probata veritate in contrariũ. ad hoc vide bo. tex. cũ gl. in l. ij. §. finali. ff. de iure fiſ. & in l. ſiue. §. j. ff. de cẽſi. & ibi gl. diſtinguit. aut dicit per errorẽ iuris & tunc non nocet mihi ſi ſum talis qđ excuſer à iuris ignorantia. vt ruſticus miles, minor. aut mulier. vt l. cũ de indebito. ff. de proba. aliàs nocebit. Aut per errorẽ facti. & tunc indiſtinctè non nocet. & hoc qñ extra iudiciũ: ſed in iudicio videtur diſtinguendum an lis ſit conteſtata, vel non. vt no. gl. in l. qui familiæ. ff. famil. erc. & per Bar. in l. ex hac ſcriptura. in fi. ff. de dona. In gl. fi. [...] quod non probatur. contra. dic ꝙ eſt contra.] dic qđ [...] tex. qui dicit [manifeſtè probare] ſecũdũ Bar. Certè [...] ſaluari. ſi iſta negatiua non erat fortè coarctata loco & tpore: quia ſimpliciter dicebat ꝙ erã condẽnatus in. l. & [...] per quẽ iudicẽ, & quo tpe: & eſt impoſsibile probare contrariũ. & ideo ſufficit me negare nũquã fuiſſe cõdẽnatũ, poſt quã ſcriptura non fuit facta per me: ſed per aliũ, nec per me intellecta. niſi pars aduerſa probet contrariũ. ſed ſi fuiſſet per me facta, aut intellecta, tunc noceret mihi: quia in præſump. iuris. quę eſt ꝙ non præſumitur aliquid factum niſi probetur. vt not. in l. quæcunq;. de publiciana. fuit receſſum per meã confeſsionnem ſecundũ Bal. quæ intelligo cũ prædicta diſtinctione. Si verò negatiua erat coarctata loco vel tẽpore: quia dicebat ꝙ fuerã cõdẽnatus per talẽ poteſtatẽ qui fuit hic tali tpe, tunc procedit ſequẽs [...] quia poſſunt inſpici iſti libri cõdẽnationũ in camera factarũ à dicto poteſtate. & ſi ibi non reperitur dicta cõdemnatio, vel reperitur aliter facta quam dicatur probat negatiua de directo: qa per inſpectionem ſcripturæ. probat negatiua ſcripturæ. vt l. fi. j. de re. cre. & l. Titiæ textores ff. de le. j. & ibi p. Bar. † Ex. h. d. Bal. ꝙ ſi aliquis rñdẽdo poſitioni. dicit ꝙ credit prout continetur in tali inſtrumento, & illo inſtrumento inſpecto non continetur illud qđ continet poſitio: ſed alio modo: talis poſitio nõ dicitur confeſſata. Tene mẽti facit l. edita in fi. ſ. de eden. cũ ibi not. Vltimò op. Bar. ſecundũ Iac. but. hoc modo. ſi in libello dicebatur ꝙ eram condemnatus in quinquaginta, & ego produco condemnationẽ, in qua non erãt condẽnatus niſi in xx. videtur per hoc non probare contrariũ nam licet iſta condemnatio non contineat niſi. xx. potuit tamen eſſe alia, quæ continebat quinquaginta & de illa intelligatur confeſsio contenta in libello. dicit Bar. qđ ſi hoc dicatur per alterã partem: ego debeo eſſe cautus quod faciam vnam poſitionẽ qualiter non fui condemnatus niſi ſemel. & faciam ſibi reſponderi per partem aduerſam. Certè ſi altera pars reſpondebit nõ credit: quia fortè non eſt certa iſtud conſilium nihil mihi proderit. vnde non probabitur negatiua. vnde dicit Iac. butri. & Bal. quod niſi producatur alia ſententia per te tenens quinquaginta non præſumitur fuiſ-
6 ſe lata alia ſentẽtia quã illa quã ego ꝓduco: †qa pluralitas nõ p̃-
a ſumit. iuxta no. in l. qui iuraſſe. §. ſi pater. & l. eũ qui §. in popularibus. ff. de iureiuran. Et hoc tene menti: quia eſt ſing. ad quod facit quod not. per Bar, in l. triticum. de verbo. obliga. l. ſi ſeruum. §. inter duos. de lega. ij. & per Bald. in l. fina. infra. de re. cred.

No. cautel.

a ¶ Pluralitas. Qñ pluralitas præſumat. vide aliqd p Bal. in l. neque natales. col. ij. ver. circa hoc. c. de ꝓba. Bal. l. ſi duo. §. j. ff. de arbi. per Alex. de imo. in l. is q re⁹. ff. d pu. iud. & in l. Diu⁹. ff. de cuſ. reo. & in l. ſi in rẽ. ff. de rei vẽ. in apoſt. ad Bar. p Ant. de bu. in c. in pñtia de ꝓba. et p Alex. in cõ. iiij. col. j. in. fi. & cxix. col. iij. in. j. vo. Cur.

b ¶ Qđ fit j. triduũ. ad de Arch. iij. qõ. iij. in ſum. Interdũ intelligit. i. nullo actu interpoſito vt in c. cũ ſit. de app. & gl. in c. j. d mu. peti. & vide l. iij. §. cũ igit. ff. de vi & vi ar. & ibi Car. Ale. in l. cũ ſpecialis j. de iud. i cõſ. xcviij. aliàs fi. & in cõſ. cxvj. in. iij. vol. Cur.

2 Illa quæ poſſunt fieri uſque ad ſententiam, poſſunt etiam fieri poſt ſi à ſẽtentia fuit appellatum: quia pro non lata habetur: & reponitur pars in terminis in quibus erat ante ipſam latam, & tempore litis conteſta. ut nõ probatum probetur, & non allegatum allegetur. ſecus ſi ſententia tranſiuit in rem iudicatam.

3 Confeſſus poteſt appellare ad hoc ut ſuam confeſsionem tanquam erroneã reuocet in cauſa appellationis: ſed & conuictus per teſtes non appellat & quid in condemnato ex præſumptione iuris & de iure?

Incontinenti dicitur fieri, quod fit infra triduum.

Quid in pacto?

LEX. III.

1 Sentẽtijs. † Error aduocati poteſt reuocari vſque ad triduum: & etiam poſt vſque ad ſententiam: & ſi fuit appellatum, etiam poſt ſentẽtiam in cauſa appellationis. hoc dicit. Sed quid prodeſt dicere quod poteſt reuocari infra triduum, cum poſsit etiã poſt vſque ad ſententiam? & glo. & doc. ſe inuoluunt. & cum reuerentia eorum non intelligunt. nam ſine miniſterio hoc dicitur hic. & in c. omnis. de ſenſi. vnde dic. & iſtud videtur ſentire Albe. & etiam glo. in d. c. omnis & glo. hic videlicet quòd ſi aduocatus aliquid dicat vel confiteatur contra me, ſi infra triduum reuoco confeſsionem ſuam, hoc ſolum mihi ſufficit. vſq; eo quod probem contrarium, vt illa mihi non noceat: nec habeatur pro facta à me: etiam ſi fuit præſens & intelligens: ſed ſi non reuoco infra triduum: tunc ſi fuit præſens, habetur perinde ac ſi à me fuiſſet facta. vt l. j. ſ. eodẽ & ſic poſſum reuocare tanquam confeſsionem meam vſque ad ſententiam: ſed tunc habeo neceſſe probare contrarium per modos tactos in l. præcedenti. & iſte eſt
2 verus intellectus huius. l. † Not. quod illa quę poſſunt etiam fieri vſq; ad ſñiam, pñt etiã fieri poſt, ſi à ſñia fuit appellatũ: qa ꝓ non lata habet. & reponit pars in terminis in qbus erat ante ipſam latã, & tẽpore conteſtationis lit. vt non probatũ probetur, & nõ allegatum allegetur. ſecus ſi ſententia tranſiuit in rem iudicatam:
3 & ad hoc vide bo, text. in l. creditur. §. iuſſus. ff. de appel. †ex quo ſequitur quod confeſſus poteſt appellare, ad hoc vt ſuam confeſsionem tanquam erroneam reuocet in cauſa appellationis: ſed & conuictus per teſtes non appellat. vt infra. quo. appel. non re. l. ij. & quod not. per glo. in c. romana. de appel. libr. vj. & in §. ſi autem poſt. quæ incipit not. & idem vbicunque quis eſt condemnatus ex præſumptione iuris & de iure. vt not. Bald. ſingu. infra de adult. l. antepenul. Item not. quod incontinenti dicitur
b fieri ꝙ fit j. triduũ & ſic facit pro illis qui offerũt ſe incontinenti probaturos ſecundũ Bal. hoc tamen nõ eſt ſimpliciter verum. nam non dicit incontinenti pactum appoſitũ, niſi opponat an

tequā partes diuertāt ad aliū pactum extra neum. vt not. in l. bonefidei. ſ. de pact. Erat autē hic caſus: q͞a iudex dedit cōtra me ſententiam virtute cuiuſdam confeſsionis erroneæ factæ per aduocatum meū me præſente, & me non reuocante: nec poſtea appellaui. & poſtea petebam illam reſcindi, tanquā fundatam in errore aduocati mei. qui non debet mihi nocere: & Imperator reſpondet quod tunc non nocet, quando fuit reuocatus infra triduum: & tunc ſufficit ſola reuocatio. vel poſt vſq; ad ſententiā ſecundùm glo. & tunc requiritur ꝙ probetur error. & neutrum horum factum fuit: ideo per reſcriptū non debet ſnīa reſcindi.

Vt quæ deſunt aduocatis partium iudex ſuppleat. Rubrica.

1 *Statuta non ſunt neceſſariò allegāda, & poſito q. non fuerint allegata, iudex poteſt ferre ſententiam ſecundum formam ſtatutorum: conſuetudo uerò eſt allegāda, & probanda.*

2 *Iudex an & quando poßit ſupplere de facto, & quando uidetur ſupplere de facto, et quæ ſunt illa quæ debeat facere ad inſtantiam partis. & nu. 4. & 5.*

4 *Si reperitur ſententia lata pro me contra te, nec apparet ad cuius inſtantiam lata fuerit an ualeat?*

5 *Quando produco inſtrumentum, ſi proteſtor q. produco in his quæ faciunt pro me tantum, & non in his quæ contra: an iſta proteſtatio proſit, an uerò poßit iudex ferre ſententiam pro reo, ſi continetur aliquid in inſtrumento in eius fauorem?*

LEX VNICA.

1 NOn dubitandum. † Iudex pōt ſupplere de iure, in his in quibus aduocati partium deficiunt. ad hoc allegatur iſte tex, non autem in facto. & h. d. glo. Et glo. quæ ſunt in iſta l. & etiam ſuper rubrica, parum vtiliter exemplificant iſtam l. Tu pone exemplum hoc modo. quod aduocati partium allegauerunt coram iudice & in voce & in ſcriptis: tamen iudici (qui erat valens) non ſatiſfaciūt illæ allegationes, & ipſe recordatur de aliqua l. vel de aliquo dicto doct. quæ vel quod determinat quæſtionem pro vna parte. & tamen aduocatus illius partis non allegauit, vel de aliquo ſtatuto quod etiam determinat, & pro parte non fuit allegatum. Ipſe ergo iudex qui dat ſententiam pro illa parte, fundando ſe in d. l. vel ſtatuto, altera pars in ſyndicatu conqueritur de iudice: dicens quod ipſe habuit ſecundùm allegata & probata iudicare, non de capite ſuo. vt l. illicitas. §. veritas. de offi. præſi. ff. & ꝙ illa lex vel dictum vel ſtatutū non fuerant allegata per aduocatum alterius partis. Ideo nō debuit ſe in illis fundare: ſed in allegationibus ſui aduocati, quę erant multò meliores quàm aduocati alterius partis. et iudex hoc fatetur: & tamen dedit ſententiam pro altera parte, motus de capite ſuo, quęritur quid iuris? Certè pars non habet ius conquærendi de iudice: quia iudici hoc facere licuit in his quæ iuris ſunt. etiam parte hoc non allegante. hoc di-
2 cit iſta l. † Not. glo. ſecundū Bald. quòd ſtatuta non ſunt neceſſariò alleganda. & poſito quòd non fuerint allegata, iudex poteſt ferre ſententiam ſecundum formam ſtatutorum non ſic in con-
a ſuetudine.[a] quæ eſt alleganda & probanda: quia de ea non ſic cōſtat iudici ſicut de ſtatutis. cum iuret ipſe ſtatuta ſeruare, quę traduntur ſibi. Nec obſt. l. quiſquis. ſ. de poſtu. vbi non debet quis eſſe iudex & aduocatus, & hic videtur fuiſſe aduocatus pro illa parte, allegando ea q̄ non fuerunt allegata per eam, vel per eius aduocatum: quia hoc non fecit vt aduocatus: ſed vt iudex. tunc autem videtur facere vt aduocatus, quādo aſſumeret onus pro vna parte non habente aduocatum, allegando & reſpondendo aduocato alterius partis. & vide de materia huius l. in Spe. * de diſpu. & alle. ad no. in §. ſatis clarè. & quod no. in c. j. * de poſtu.
3 præla. & tene menti hæc omnia, quę quotidie practicātur. † Reſtat nunc videre vtrum iudex poſsit ſupplere de facto. & dicit hæc glo. quòd non. & hoc eſt videndum primò quādo videatur ſupplere de facto. circa quod eſt ſciendū quod quædā ſunt quæ pertinent ad officiū iudicis, vt reijcere libellū ineptum. vt l. j. de offi. aſſe. Itē dare dilationē partibus. vt in l. à procedēte. j. de dila. Itē dare interloc. vel diffi. vt j. quomodo & q͞n iudex. per totum & de ſenten. Item alia facere de quibus in l. j. ff. de iuriſdic. om. iudi. & iſta debent fieri per iudicem parte, petente vel ad partis inſtantiam, & quando ita facit, non videt̄ ſupplere de facto. ſed ſi hoc faceret parte non petente ex ſuo officio: tūc diceretur ſupplere de facto. An autem hoc poſsit facere, & in quibus caſibus pleniſsime tractat Bar. in l. iiij. §. hoc autem iudicium. ff. de dā. in fec. Sed quantum ad propoſitum. dic quod ſi negotium non eſt adhuc reductum coram iudice, regulariter non poteſt à ſeipſo deducere parte non petente. vt in d. §. hoc autem iudicium, quia in cauſa priuata & ad priuatam vtilitatem non habet locum inquiſitio, quę expeditur iudicis officio: niſi in certis caſibus. vt in cauſa miſerabilium perſonarum, vt in l. illicitas. §. ne tenuis. ff. de officio præſi. & in cauſa vſurarum. vt in c. ad audientiam. de iureiuran. & quod ibi per Inno. ſed in cauſa publica, & ad publicā vtilitatem, bene habet locum. vt no. in l. ſi vacātia. j. de bonis vacan. lib. x. Et iſta eſſet quædam inquiſitio, ſi iudex me non petente compelleret debitorem meum ad mihi ſoluendum. vnde nec tenetur. vt d. §. hoc autem iudiciū. Poſtquā verò negotium eſt deductum coram eo per me dantem libellum. & lit. conteſt. an poſsit dare dilationem alteri parti, vel mihi ad probandum, me vel illa non petente. & ſimiliter an poſsit dare ſententiam. tunc aut ambæ partes ſunt præſentes, & poteſt maximè ex iuſta cauſa, ſi videt perire inſtātiam, & vult cauſam expedire, & hoc per l. properandum. poſt prin. j. de iud. vbi dicitur quod partes inuito iudice non poſſunt inſtantiam protelare: ſed hic non poſſet iſta facere parte non petente illud non eſſet verum: quia protelaret tacendo. Si verò partes non ſunt præſentes: tunc non poteſt ſe impedire ex ſuo officio, & idem ſi vna pars eſt abſens, & proceditur contra illam. non poteſt aliquid facere niſi altera par-
4 te petente, quæ eſt præſens. vt l. ad peremptoriū. ff. de iudi. † Et per hoc determinatur quæſtio, ſi reperitur lata ſententia pro me contra te, nec apparet ad cuius inſtantiam lata fuerit, an valeat. Bald. format hic hanc quæſtio. Et in multis proceſsibus ego hoc vidi. Breuiter ſi eſt lata pro actore, ſine dubio valet: quia ſufficit petitio ſua quam facit in libello: licet eam poſtea non repetierit: ſed ſi eſt lata pro reo tunc ſi apparet exactis quòd partibus præſentibus, præſumitur lata ad inſtantiam rei: ſi hoc non apparet: tunc diſtinguitur an fuerit lata contra actorem abſentem. & videtur non valere: ſi non apparet an ad inſtantiam rei. Tene menti: quia dubium eſt pulchrum. & Bal. nō firmat pedes. Quędam verò ſunt quæ pertinent ad ſolicitudinem partis principaliter vt ꝓducere libellum exceptionis, & replicationes facere. Item inducere teſtes, & producere inſtrumenta. & in iſtis diceretur: tunc iudex ſupplere de facto, quando nō expectaret quòd pars faceret: ſed ipſe à ſeipſo faceret: & ſi quæritur an poſsit regulariter. dic quod non: quia habet iudicare ſecundùm allegata & probata per partes. vt l. illicitas. §. veritas. ff. de offic. præſi. & ideo ſi pars non opponit exceptionem vel replicationem eo caſu quo actor habet actionem, vel reus exceptionem, non poteſt iudex à ſeipſo opponere. vt not. in l. ſi vnus. in §. pactus. in gl. in opponendo. ff. de pact. licet conſtet ſibi nō tamen vt iudici competere exceptionem, nō ſic ſi actor caret actione ipſo iure. vt not. in l. vbi pactum. ſ. de tranſact. Fallit tamen in aliquibus caſibus. quādo aliquid eſt ſibi notum vt iudici, puta ex productis coram eo. vt ſi ex tenore libelli mei, vel etiam inſtrumenti à me producti apparet ſibi competere exceptionem, nam licet non proponas, poteſt pro te dare ſententiam. vt not. in l. ij. §. quod ſi actor. in glo. quæ incipit per hoc apparet. j. de iur. cal. & ſ. de tranſac. l. age cū
5 geminiano. † Et ex hoc dicit Bal. magiſtraliter quod licet quādo produco inſtrumentum, proteſtando, quòd produco in his quę
b faciunt pro me[b] duntaxat, non in his quæ contra, quòd iſta proteſtatio mihi non prodeſt, quominus iudex poſsit ferre ſententiam pro reo, ſi aliquid in inſtrumento continetur in eius fauorem: quia illud conſtat ſibi vt iudici & mea proteſtatio non poteſt ligare manus eius in his quæ pōt de iure facere. & allegat glo. pro hoc in l. j. §. editiones. ff. de eden. licet in contrariū faciat quod habetur in Spec. de inſtru. edi. §. nunc videndum. verſicu. quid ſi produco. & iſtū caſum pluries vidi de facto, & tene menti:

a ¶ Cōſuetudine. Q͞d conſuetudo debet allegari et probari. Ad de l. ſi q͞s reū. j. de cu. reo. Bart. in l. oēs populi. ad ſi. ff. de iuſti. & iure. Ange. & idē Pau. in l. cū prolatis. ff. de re iudi. & Abb. in c. paſtoralis. de ſi. inſtr. Et adde ꝙ Frā. de Are. in conſi. xiij. col. ij. in prin. allegā do Ant. de but. i c. ſi. de cōſue. dicit ꝙ vbi conſuetudo eſt notoria iudex. de ea pōt ſe informare. Cur.

b ¶ Pro me. Adde de hoc vt per Ludo. ro. in conſil. cccxxxiij. & do. d. Rot. deciſio. cclxxxij. in ti. de fide inſtr. in nouis. Bal. in addi. Spe. in tit. de appel. ver. officiū iudicis. & in tit. de inſtr. edi. verſ. ꝓductio. & ibi Spe. ver. vlti. no. & Alexā. de Imo. in conſi. cxxxvj. in ſecū do vol. Cur.